

Beslissing 2011-07 van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Frans Vancoppenolle

tegen

Dag Allemaal en Bart Alleman en Jo Smeets, journalisten

Met een brief van 14 juli 2010 2009 dient de heer Frans Vancoppenolle klacht in tegen Dag Allemaal en tegen de journalisten Bart Alleman en Jo Smeets. Aanleiding zijn twee artikelen die in het weekblad zijn gepubliceerd. Het eerste artikel, van Bart Alleman, verscheen in het nummer van 22 juni 2010 onder de titel ‘Minstens twee keer vielen er rake klappen’ en werd op de cover van het weekblad aangekondigd met ‘Achter de façade van hun droomvilla – Frans beschuldigd van huiselijk geweld – ‘Minstens twee keer kreeg Wendy rake klappen’. Het tweede artikel, van Jo Smeets, verscheen in het nummer van 29 juni 2010 onder de titel ‘Koen Crucke: “Frans heeft mijn verzoening met Wendy opgeblazen!”’.

Namens Dag Allemaal en de betrokken journalisten antwoordt hoofdredacteur Ilse Beyers op de klacht met een brief van 16 november 2010. Met een mail van 3 januari 2011 bezorgt klager hierop een repliek.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 8 maart 2011. Klager was persoonlijk aanwezig. Dag Allemaal heeft laten weten af te zien van een verschijning op de hoorzitting.

DE FEITEN

Klager is de partner van Iris Vandekerckhove, die onder haar artiestennaam Wendy Van Wanten een ruime bekendheid geniet bij het grote publiek. Ook klager is een publieke figuur, sinds hij in 2007 deelnam aan de docusoap ‘Wie wordt de man van Wendy?’ en uiteindelijk als toekomstig echtgenoot van Wendy werd uitgekozen. Sindsdien wordt de relatie tussen hen in meerdere media opgevolgd.

In Dag Allemaal van 22 juni 2010 wordt, aan de hand van enkele anonieme getuigen, verslag uitgebracht over huiselijk geweld dat klager op zijn partner zou uitoefenen. In het nummer van 29 juni 2010 wordt een interview met Koen Crucke gepubliceerd, die daarin zijn kijk geeft op het koppel. Daarnaast worden nog enkele andere kennissen geïnterviewd.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager voert aan dat hij er in februari 2010 van op de hoogte werd gebracht dat er geruchten de ronde deden over geweld dat hij op zijn partner zou uitoefenen. Hij vreesde dat die geruchten hun weg zouden vinden naar bepaalde bladen, maar na raadpleging van zijn advocaat besloot hij geen initiatief te nemen. Groot was dan ook zijn verwondering toen hij enkele maanden later, in juni 2010, vaststelde dat Dag Allemaal er in een coverartikel grote aandacht aan besteedde, met een verhaal waarin anonieme getuigen werden opgevoerd. Klager voert aan dat de beschuldigingen volledig onterecht zijn, en dat in de artikelen feiten staan waarvan hij kan aantonen dat ze pertinent onjuist zijn. Klager weigert nog om Dag Allemaal te woord te staan maar hij heeft zijn verhaal een week later wel gedaan in het

weekblad Story. Klager voert nog aan dat hij nooit door Dag Allemaal met de beschuldigingen werd geconfronteerd. Wel heeft zijn partner ongeveer een week voor de publicatie een mail ontvangen van journalist Van Hellemond, in volgende bewoordingen: ‘Hallo Wendy, Heb jij al een idee wanneer wij het interview voor Dag Allemaal kunnen doen? Alvast bedankt!’ Klager heeft daarop kort geantwoord dat er niets te melden was en dat alles goed ging, zowel professioneel als privé. Klager betoogt nog dat de berichtgeving een schending uitmaakt op zijn privacy. Tot op heden wordt hij nog geregeld met de geruchten geconfronteerd, aldus klager.

Dag Allemaal en de betrokken journalisten antwoorden dat klager een publieke figuur is geworden door zijn deelname aan programma ‘Wie wordt de man van Wendy?’. Ook nadien is hij met zijn privéleven geregeld in de pers aanwezig geweest. Toen Dag Allemaal gecontacteerd werd door bronnen die verontrustende feiten over klager meedeelden, zijn de nodige voorzorgen genomen om de waarachtigheid van de feiten na te trekken. Naast een eerste bron werden nog twee andere, van elkaar onafhankelijke, bronnen geïnterviewd. Daarnaast konden vier andere bronnen bevestigen dat ook zij de verhalen uit goede bron hadden vernomen. Bovendien kan een journalist niet verantwoordelijk zijn voor de uitspraken van geïnterviewden. Gelet op de omstandigheden dat alle informatie gebaseerd is op verklaringen van meerdere geïnterviewden, kan Dag Allemaal dan ook niet verweten worden dat de aantijgingen fout zouden zijn. Klager voert hiervoor ook geen bewijzen aan. Dag Allemaal betoogt vragende partij te zijn geweest om ook klager en zijn partner aan het woord te laten. Zij werden gecontacteerd door de journalist, maar ze kozen ervoor om niet te reageren en lieten Dag Allemaal niet de kans om hen de aantijgingen voor te leggen, ondanks verschillende pogingen hiertoe.

BESLISSING

De klacht bestaat uit twee grote onderdelen. Vooreerst voert klager aan dat de berichtgeving onjuist is en dat hem geen kans is geboden om erop te reageren. Ten tweede meent klager dat de berichtgeving een onverantwoorde inbreuk uitmaakt op zijn privacy.

1. Met betrekking tot de onjuistheid van de beschuldigingen kan enkel worden vastgesteld dat Dag Allemaal meerdere anonieme bronnen aanvoert, terwijl klager de feiten formeel ontkent. Klager heeft op de hoorzitting zijn ontkenning niet gestaafd, zodat de Raad niet in de mogelijkheid is om een uitspraak te doen over de waarachtigheid van de informatie. Wel herinnert de Raad voor de Journalistiek aan het algemene principe, vervat in artikel 2 van de Code: *‘De journalist publiceert alleen informatie waarvan de oorsprong hem gekend is. De journalist checkt de waarachtigheid van de informatie. In de mate van het mogelijke, en voor zover dit relevant is, maakt hij de bron van zijn informatie bekend.’* Hoe dan ook worden in de berichtgeving van Dag Allemaal ernstige persoonlijke beschuldigingen tegen klager openbaar gemaakt. Artikel 20 van de Code zegt hierover: *‘Wanneer een journalist in zijn berichtgeving zelf ernstige beschuldigingen uit, met name wanneer die de eer en de goede naam betreffen, is het aangewezen dat hij de betrokkene voor de publicatie of de uitzending contacteert en hem loyaal de kans biedt om hierop te reageren.’* Een voorafgaande reactie van klager vragen was hier zeker aangewezen, temeer omdat de berichtgeving enkel gesteund is op anonieme bronnen. Dag Allemaal voert aan dat met klager en zijn partner contact is opgenomen om hen de kans te bieden te reageren op de aantijgingen. Maar er wordt slechts één mail naar de partner van klager voorgelegd, die in zeer algemene bewoordingen is

gesteld en waarin geen enkele verwijzing naar de beschuldigingen wordt gemaakt. Deze algemene vraag naar een interview kan bezwaarlijk gelden als een loyale kans tot wederhoor van klager, wat nochtans aangewezen was geweest. Dag Allemaal is dan ook tekort geschoten in de plicht om klager een loyale kans aan te bieden om te reageren op persoonlijke beschuldigingen, die zijn eer en goede naam betreffen.

2. Klager is een publieke figuur, die in het verleden geregeld zelf de openbaarheid heeft opgezocht en feiten uit zijn privéleven naar buiten heeft gebracht. Op zich maakt de verdere berichtgeving over feiten uit dezelfde sfeer van zijn privéleven dan ook geen inbreuk uit op zijn privacy.

Om die redenen is de Raad voor Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond voor wat het gebrek aan wederhoor betreft

Brussel, 14 april 2011